

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. XXVII. Indulg. & Jubilæum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

VI. Quod non potest absolvere à censuris ab homine latis. Leo X. *Const. dum intra*, nec à contentis in Bulla *Cœna*, aliisque Constitutionibus Apostolicis.

Alia plura in præfatis constit. referuntur, & in alia Innoc. X. incip. *Cum sic ut*, edita die 14. Maji 1648. super controversiis vertentibus inter Episc. Angelopolitanum, & P.P. Societatis, ut in Bullar. *Cherub. & tom. offic. Cur. cap. 24. num. 22.*

CAPUT XXVII.

Prop. XXXVII. ab Alex. VII. Sc.
Indulgentia, & jubileum.

1. PROP. 37. *Indulgentia concessa Regularibus, & revocata à Paulo V. hodie sunt revalidata.*

Paulus V. revocavit omnes, & singulas Indulgentias directè, & principaliter personis regularibus, quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, & Monialium, à suis Prædecessoribus concessas, adjecta clausula derogatoria omnium derogatoriarum, & privilegiorum. *Sub quarumcumque formula concessorum, aliaque loco ipsarum est enlargita, ut exprèsse Const.*

2. Et quoniam quidam, inter quos Roderico *resolut. 77. num. 45.* existimant Indulgentias à præfato Paulo revocatas, revalidatas esse; propterea Alex. VII. enunciata proscrispsit prop. & post Alex. Innoc. XI. in decreto *de aprocriphis Indulgentiis*, incip. *Delata edito die 7. Martii 1678.* & publicato die 12. ejusdem mensis, & anni: *Sc. ac demum declarat omnes Indulgentias concessas ante Breve*

Pauli V. incip. Romanus Pontifex, & editum die 23. Maji 1606 personis Regularibus, quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, Sc. si fuerint deinde Romani Pontificis, auctoritate innovata, aut confirmata nullum esse roboris, & momenti.

Hinc constat, per generalem confirmationem privilegiorum, Indultorum & gratiarum sine expressione, & speciali mentione Indulgentiarum, non innovari, nec confirmari Indulgentias revocatas; ratio est, quia juxta *reg. § 1. in § 6. in generali concessione non veniunt ea, quæ quis non esset verisimiliter concessurus*, sub generali autem concessione privilegiorum, indultorum, & gratiarum non continetur concessio Indulgentiarum; nam Pontifices in Bullis, cum Indulgentias concedunt, eas proprio nomine, tamquam membrum à præfatis distinctum, exprimunt, ergo nec sub generali privilegiorum confirmatione venire debent, per Gobat. *tom. 2. de Indulgentiis, tract. 4. cap. 2. num. 22.* In similibus tenore rescripti, & mens Pontificis, non verò speculantium consequentiæ, & illationes attenduntur.

Quæ omnia adnotanda duxi, ut Confessarius dubiis super revalidatione Indulgentiarum excitationis respondeat, cui pro praxi aliqua Indulgentiarum, & Jubilei communia exhibeo.

3. Queritur. *Quid sit Indulgentia Resp. Est relaxatio, seu remissio pœnæ temporalis debita pro peccatis æternalibus, jam dimissis, facta à Præfato Ecclesie, existentibus in gratia, per applicationem Thesauri Ecclesiastici.*

Pro notitia notabis, quod pœna morientis

rientis in Republica sine hæredibus applicantur aratio publico, & Princeps, ut administrator, cum causa potest illa educere in subsidium reliquorum subditorum; ita in Ecclesia Christi satisfactiones Christi, B. M. V. ac illæ, quæ Sanctis ipsis superabundant, reponuntur in Theſauro Ecclesiæ, & Summus Pontifex, cuius curæ commissa sunt Claves, potest applicare cum causa satisfactiones illas aliis Christianis; & hæc sunt Indulgentiæ: sed pondera, principaliter Theſaurum Ecclesiæ constare ex satisfactionibus Christi. *Lege extravag. Unigenitus de pœnit. & remiss. int. comm.*

4. *Quæritur. Quinam sit effectus Indulgentiæ?*

Resp. Remissio pœnæ temporalis, de qua peccatis remissis. Ubi notandum, quod, condonato peccato, pœna æterna, quæ ipsi debebatur, commutatur in temporalem: duplex autem pœna temporalis debetur peccatis dimissis, una in foro Dei, luenda in Purgatorio, altera in foro Sacramentali, ex præcepto Confessoris subeunda in hoc mundo: utraque per Indulgentias remitti potest: in toto, si Indulgentia sit plenaria; & in parte, si plenaria non sit. *cap. Unigenit.*

5. Advertas, quod secundum Sacros Canones gravioribus criminibus olim pœnitentia imponebatur, unius, quinque, vel septem, aut decem annorum, pro ut referunt Canones pœnit. *ad finem decret. Gratiani.*

6. Item nota, quod, *quadragesima*, vel *quarantena* dicebatur pœnitentia, consistens in jejunio quadraginta dierum, quod communi modo fit, Gobat. *tom. 2. oper. moral. tract. 4. cap. 4. nu. 294.*

quæ quadragesima, cum acius jejunium, in pane nimirum, & aqua præscribatur, *carena* fuit dicta, hoc est, carentia aliorum ciborum per 40. dies. *Gloſ. ad cap. Accusasti de accusat. in verb. carena.*

Doctores resolvunt per Indulgentiam unius anni remitti tantam Purgatorii pœnam, quanta deleteretur per pœnitentiam unius anni, quæ imponeretur à Confessario, juxta Canonum pœnitentialium dispositionem; idem, proportionem servata, dicendum, dum conceditur Indulgentia v. g. unius quadragesimæ: nam per Marchant. ibidem significatur remissio tantæ pœnæ, quanta fuisset deleta, si quis 40. continuis diebus in jejuniis, aliisque laboriosis operibus pœnitentiam egisset.

7. *Sed. Quid significatur, cum conceditur Indulgentia mille annorum?*

Resp. Remitti tantam pœnam Purgatorii, quanta deleteretur per pœnitentiam mille annorum, si quis mille annis vivens, tot annis ad præscriptum Sacrorum Canonum pœnitentiam egisset.

8. *Quæritur, quid indicat. Illud vulgatum: Indulgentiæ tantum valent, quantum sonant?*

Resp. Indicat r. quod non valent plusquam sonent; idè, si centum dies dentur, non plus Indulgentia confert, quam centum dies; Cum in tenore Indulgentiæ additur *de pœnitentiis injunctis*, est sensus, voluntatem Prælati esse, per hujusmodi Indulgentiam tantam Pœnam Purgatorii remitti, quanta exiarietur per impletionem pœnitentiæ à Confessario impostæ, contra Gobat. *cit.* Nec est Indulgentia, sub ea verborum formula concessa, extendenda ad pœnitentias, et

iam injungendas; nam, si Papa id intendisset, expressisset. Dum in concessione non sit restricta, ut relaxentur poenitentia in iuncta, extenditur etiam ad non in iunctas, ut dixit de la Cruz; nam beneficium Principis, dum ab eo non limitatur, late est interpretandum, juxta cap. quia circa de privil.

9. Queritur. Quia significet clausula: Indulgentiam, & remissionem peccatorum concedimus?

Resp. Significat per Indulgentiam concedi remissionem peccatorum, quoad reatum poenae temporalis, non quoad reatum culpa; quia quoad hunc supponit peccata remissa; in alleg. extravag. Unigenitus sit mentio remissionis poenae temporalis pro peccatis debita: ideo peccatum ibi sumitur pro poena peccati, juxta illud 1. Machab. ut a peccatis solvantur; ut communiter DD. Ergo lucraturus Indulgentiam, & remissionem poenae peccatis remissis debita debet esse in statu gratiae, & per gratiam unitus aliis membris, quorum satisfactionibus solvit. In corpore naturali manus abscessa non participat aliorum membrorum influxum, ergo nec poena per Indulgentiam existenti in peccato remittitur: nam, qui inimicus est Dei, indignus est tali remissione, & favore. Propterea Pontifices dum Indulgentias concedunt, verè poenitentibus, & confessis elargiuntur, tex. expressus in alleg. extravag.

10. Queritur. An, qui lucratur Indulgentiam plenariam, sit liber ab implenda poenitentia sibi à Confessario imposta?

Resp. Affirmat Sum. Leand. ver. Indulg. num. 78. Gobat. tract. 3. 170. & se-

quen. loquendo de poenitentia vindicativa, punitiva, & satisfactiva, non verò de praeservativa, & medicinali ad futura evenda.

11. Sed contraria sententia in praxi sequenda est. Nam saepe incertum est, an Indulgentiam lucrati simus, vel saltem, an ita plenè, ut pro omni poena satisfecerimus; deinde implenda est ad obediendum Confessario, & non privandum Sacramentum Poenitentiae sua parte integrali.

12. Queritur. In quo differant Indulgentia plenaria, & Jubileum?

Resp. In hoc, quod Jubileum ultra Indulgentiam plenariam, facultatem continet absolventi à reservatis, commutandi vota, & eligendi Confessarium, et Palao Gobat tract. 3. cap. 1. nu. 4. Item, quodlibet Jubileum est Indulgentia plenaria, sed non è contra; quia in quavis plenaria Indulgentia illa facultas non conceditur; ut in literis concessionis quisque videre potest. Quas debet Confessarius prius diligenter inspicere, ut videat, quid erga poenitentes sibi concedatur.

13. Queritur. An ad lucrandum Jubileum, vel Indulgentiam necessarium sit actualiter contritum?

Resp. Si Indulgentia sit concessa verè contritis, seu verè poenitentibus, & confessis, requiritur actualis mortalium Confessio Sacramentalis, nec sufficit sola contritio, quamvis perfecta; ratio est, quia verba sunt clara, à quibus in dubio recedendum non est; nam Indulgentia tantum valent, quantum sonant. Nota cum Confessione sufficere attritionem super naturalem.

14. Sed quid, si quis non habeat conscientiam peccati mortalis, & sit in statu gratiæ?

Resp. Tutiore sententia apud Nicol. Flof. ver. Jubil. num. 2. est opinio, affirmans, esse præmittendam Confessionem, utpotè magis congruens cum verbis Bullæ exigentis Confessionem absolutè, & non distinguens, an debeat esse mortali, an veniali. Sanchez, & Lezana apud Gobat. cap. 23. num. 158 & Sum. Leand. num. 58. Rationem affert Poncius disp. 46. qu. 15. conc. 5. quia Confessio, non obstante statu gratiæ, est bona, ergo æquè benè potest requiri, ac alia bona opera præscripta.

15. Advertendum Confessionem exigi interdum, ut opus injunctum: interdum, ut meram dispositionem: exigitur, ut opus injunctum, quando in formula Indulgentiæ ponitur expressè & specificè: Confessione præmissa: vel, verè penitentibus, & Confessis: nam tunc Pontifex vult eam absolutè, & secundum se esse faciendam: nec contritio sufficit; & licèt Gobat. cap. 24. tract. 3. num. 167. restringat ad solos existentes in mortali: tamen, cum Pontifex absolutè loquatur, absolutè intelligendus est, nec nos distinguere debemus, ubi ipse non distinguit. Propter eà Bonac. de Jubil. qu. 1. disp. 6. punct. 5. num. 6. dixit in praxi, eis etiam, esse consulendam Confessionem, ne quis se exponat periculo non lucrandi Indulgentiam; exigitur verò, ut dispositio, quando in Bulla non sit expressa Confessionis mentio, sed sit mentio solius Communionis, & tunc existens in mortali debet se per Confessionem disponere, ut dignè Eucharistiàm suscipiat, & Indulgentiam

consequatur; nec sufficit contritio, si habeatur copia Confessoris. Layman. cap. 4. ann. 6.

16. Queritur, An, qui, intra tempus ab Jubilæo præscriptum confitetur, sed ante hebdomadæ finem incidit in mortale, teneatur iterum confiteri?

Resp. Affirmativè, quia Pontifex intendit concedere Indulgentiam, verè contritis, & confessis: talis est praxis fidelium & via securior ad Indulgentiam lucrandam.

17. Queritur, An, quando in Jubilæo præscribuntur duæ hebdomadæ, qui in prima jejuna, visitat Ecclesiam, & tribuit elemosynam, in alia vero confitetur, & communicat, lucretur Jubilæum?

Resp. Negativè; duæ hebdomadæ assignantur, non, ut opera in eis dividantur, sed, ut duo tempora disjuncta, in commodum fidelium, ut, quibus prima hebdomada commodum non fuit Indulgentiam lucrari, lucretur in secunda. In praxi id teneas, & una, ac eadem hebdomada omnia opera præsta. Sum. Leand. num. 66.

18. Queritur, An necesse sit ad Indulgentiam lucranda, ut omnia opera præscripta fiant in statu gratiæ?

Resp. DD. requirunt, ut saltem ultimum opus, quo completo, Indulgentia acquiritur, fiat in gratia; ratio est, quia Indulgentia est relaxatio pænæ, pænâ autem non remittitur, nisi remissa culpa; securius tamen est, ut omnia in gratia fiant.

19. Queritur, An, si quis ex oblivione, ignorantia, vel impotentia, aut negligentiâ

(Cc)

negligentia aliquod opus omittat; Indulgentiam obtineat?

Resp. Negativè; ratio est, quia Indulgentia conceditur sub conditione implendi omnia opera præscripta, nisi à Confessario commutetur, non impleta autem conditione, non consequitur, quod sub conditione datur: conditionalis enim, nisi conditio verificetur, nil ponit in esse.

20. Sed queritur. *An ad lucrandum jubileum sufficiat opera præscripta per alium perficere?*

Resp. Negativè, loquendo de jejuniis, Oratione, Visitatione, Confessione, & Communione, quæ verè sunt actiones personales, ad quas electa est industria personæ, Layman & Bonaccin. facere enim, quòd alius jejundet, non est jejunare, Sum. Leandr. num. 38. Eleemosyna autem potest per famulum dari, quam si non conferret, Dominus committens Indulgentiam non lucraretur; quia revera pauperes eleemosynam non accipissent.

21. Queritur. *An qui loco Sabbati jejunat feria 5. lucratur jubileum?*

Resp. Negativè, quia opera perficienda sunt juxta formam præscriptam, sic, ut nullius sit propria authoritate opera præscripta mutare, etiam in melius; & omnia una, & eadem hebdomada impleri debent juxta d. nu. 17.

22. Queritur. *An, adolescens, qui annum 21. atatis non expleverit. Et ideo non obligatus ad jejunia Ecclesie, teneatur jejunare, si velit lucrari jubileum?*

Resp. Affirmativè, cum Layman, Gobat, Bonacc, nam hæc est voluntas Ponti-

ficis. Idem dicitur de senibus (non infirmis) & pauperibus ac Mechanicis, si labor sit cum jejuniis compatibilis, aliis Confessarius commutet in aliud opus.

23. Queritur. *An ad lucrandum jubileum sufficiat jejunium, ad quod nulla obligatione voti, vel præcepti tenetur?*

Resp. Affirmativè, Layman. cap. 8. n. 13. Marchant. lect. 4. prop. 2. ratio determinatur ex usu Pontificum, & praxi promulgandi Jubilei, etiam in Quadragesima, & in quatuor temporibus, in quibus jejunium est sub præcepto; & in quibus illo jejunio, quo impletur præceptum, facit Indulgentiam; nil enim prohibet, quin unico actu pluribus obligationibus satisfiat, modò natura talium obligationum id patiat, & intentio obligantis non repugnet.

24. Queritur. *An pro consequenda Indulgentia Jubilei, sit facienda eleemosyna?*

Resp. Affirmativè, si id in Bullis exprimitur; & advertendum, quòd si eleemosyna præscriberetur, pro cuiusque facultate, major eleemosyna esset faciendâ à divite, quàm ab egeno.

25. Sed quid dicendum de pauperibus, aliisque, qui non possunt eleemosynam dare.

Resp. Debet à Confessario ejus loco aliud opus imponi, v. g. oratio, vel visitatio loci pîi, vel aliud opus misericordie; cui, ut plurimum, ad id facultas datur per adjectam clausulam: Confessarius, ex approbatione, possit iis qui opera injuncta prestare nequeunt, commutare in alia pietatis opera, vel in aliud tempus proximum prorogare.

26. Idem dicitur de Regularibus, & Monialibus, pro quibus debet Superior ex bonis communibus Monasterii elemosynam præscriptam dare (quod ego prædicavi in Jubileo, promulgato à Clemente XI. occasione terremotus 1703.) Quod si Superior nollet pro subditis elemosynam largiri non possent isti aliquid de bonis Monasterii, in seio Superiore, in elemosynam dare; quidquid dixerit Diana, sed deberent commutationem petere. Idem dicas de uxoribus, & filiis familias.

27. Quæritur. *Quanam facultas commutatur Confessario approbato per Bullam Jubilei electo?*

Resp. Ea dependet ex dispositione Bullarum; & solet concedi potestas absolvendi à censuris, & peccatis reservatis: commutandi vota: commutandi opera præscripta, & prorogandi opera in aliud proximum tempus.

28. Quæritur. *An cum in Bulla datur facultas absolvendi à censuris, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, detur potestas absolvendi à casibus Bullæ Cæne, si istud non exprimitur?*

Resp. Negativè Gobat. cap. 33. ratio est quia censure in Bulla Cæne continentur propter suam speciem rationem, gravitatem, & reservationem non censentur in generali concessione contineri, nisi exprimentur; de absolutione ab hæresi diximus. cap. 3. num. 7.

29. Quæritur. *Quot peccata committit & censuras incurrit, qui sine facultate absolvit à casibus Bullæ Cæne.*

Resp. Tot, quot personas absolvit, ita Quilibet Confes. *manud. qu. 2. art. 2. nu. 3.* Et, cum gult absolvi à censuris, debet

exprimere numerum personarum absolutarum, aliis, si unam nominet, aliis omissis, ab una liberatur, sed aliis adhuc ligabitur.

30. Quæritur. *An peccata reservata, in Confessione omissa ex oblivione, tempore Jubilei, possint transacto Jubileo, absolvi à quovis Confessario approbato ab Episcopo?*

Resp. Affirmativè; nisi Confessio fuerit invalida, quia tunc nec à Confessis directè, nec ab oblitis indirectè absolvi- tur, ergo sublata non est reservatio. De quare diximus cap. 8. num. 14.

31. Sed quid. *Si culpabiliter quis omitteret opera ad Jubileum lucrandum?*

Resp. Non possit, transacto Jubileo, absolvi à Confessario, non habente facultatem super reservata, ratio est, quia talis culpa videtur ipsum reddere indignum gratia Jubilei.

32. Sed. *Quid etiam, si Confessus est animo lucrandi Jubileum, & postea non facit opera ad lucrandum necessaria?*

Resp. Tunc etiam, transacto Jubileo, non potest à reservatis oblitis absolvi; nisi à prædico facultate, quia ex sua culpa, non debet committendum reportare; ergo, dato etiam fuisse reservationem sublata, adhuc est obligatus ad ea directè exponere apud habentem facultatem.

33. Quæritur. *An, qui omnia fecit ad lucrandum Jubileum, & oblitus est petere commutationem voti, possit, transacto Jubileo, illius commutationem exigere, à quovis Sacerdote approbato?*

Resp. Negativè cum Layman. num. 9. & Mar-

& Marchant. ratio est, quia nullum votum fuit Confessario detectum, & super nullo posita commutatio; propterea non potest dici, oblita esse indirectè commutata. Addo, propterea, Jubileo transacto, potest simplex Confessarius approbatus absolvere à reservatis, oblitis in Confessione, facta tempore Jubilei, quia pœnitens fuit ab illis indirectè absolutus, & sublata reservatio, sed nullum votum fuit commutatum ergo. Nota ex Bonaccina tempore Jubilei non posse extra Confessionem commutari, idque, ut tutius recipitur, etiam ex verbis *Bulle, & insuper vota, &c.*

34. *Quæritur. An, cum Bulla negat facultatem commutandi votum castitatis, intelligitur de voto castitatis emisso ad tempus, v.g. biennium?*

Resp. Negativè, nam per votum castitatis, quod, nec vi facultatis Jubilei commutari potest, intelligitur votum castitatis perfectæ, de cujus essentia est, quod sit perpetua, & solet describi, *est abstinentia in futurum ab omni voluntaria delectatione venerea, tam extra, quam intra conjugium, tam interna, quam externa.* DD. communiter *lib. 2. capit. 28. & lib. 3. capit. ult.*

35. Hinc virtute Jubilei potest Confessarius commutare votum non fornicandi, & non committendi peccatum mollicitie: quia nullum istorum est votum perfectæ castitatis, sed partis, contra, quæ non peccatur ineundo matrimonium.

36. Est commutabile votum non nubendi, quia non est votum totius castitatis, sed partis, cum per fornicationem non violetur, tamen contra castitatem fornicando delinquatur.

37. Item votum, quo conjuges voverent se numquam reddituros, vel petitorios debitum, quia non est promissa perfectæ castitas: nam contra votum non peccarent, si se voluntariè polluerent, vel adulterium committerent, licet aliis gravissimè peccarent.

38. Item, votum suscipiendi sacros ordines, quia id non est votum castitatis: nec ipsa castitas in se promittitur, sed tantum status, cui votum castitatis tacitè annexum est. *De la Cruz de voto, & Layman. Theol. moral. lib. 4. tract. 4. cap. 8. num. 8.*

39. Regula generalis est, quod quoties materia voti, deficit à materia integra voti castitatis, possit vigore Jubilei commutari, quia est votum partialis castitatis.

40. Sed quid. *Si quis diceret, voti me ad centum annos castitate servare?*

Resp. Non posset virtute Jubilei commutari, quia votum censetur perpetuum, cum vita hominis tanto tempore durare non præsumatur.

41. Sed. *An Bulla intelligenda sit, tam de voto simplici, quam solemniter castitatis?*

Resp. Affirmativè, quia utroque vovemus castitatem perfectam, licet uno cum solemnitate per emissionem professionis in aliqua Religione approbata, aut susceptionem Sacri Ordinis, & alio privatum sine tali solemnitate.

42. *Quæritur. An vigore Jubilei possit quis absolvi ab heresi, quæ non sit pure interna?*

Resp. Negativè. Nisi expressè, & nominatim facultas concedatur, juxta decretum Alexi. VII. quod refert infra cap.

34. nu. 29. Et resolutio intelligitur etiam de Apostasia à Fide, & Schismate includente hæresim.

An autem possint vigore Jubilei absolvi violatores Immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Greg. XIV. Cum aliis. Videndum supra cap. 8. nu. 34.

43. Sed queritur, an vigore Jubilei possit absolvi denunciatus excommunicatus, non satisfacta parte?

Resp. Negativè, propter clausulam, quæ in literis apponi solet: *Intendimus, &c. neque etiam, easdem presentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prelato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interditi, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum annorum hebdomadarum satisfecerint, aut eum partibus concordaverint, nullo modo suffragari posse, aut debere: per satisfactionem intelligitur restitutio honoris, famæ, honorum, &c. ob quorum læsionem fuit quis excommunicatus.*

44. Cæterùm, si pœnitens non potest satisfacere ante absolutionem, & absolutio ne queat diù differri, poterit Confessarius illam validè, & licitè impertiri, sed non nisi juxta dicta cap. 2. nu. 15.

45. Queritur, quomodo se gerere debeat Confessarius cum pœnitente, qui secunda hebdomada omnia opera fecit, sed die Dominico inadvertenter bibit, ut non possit communicare?

Resp. Potest communionem prorogare in aliud proximum tempus, aut commutare in aliud opus pium, quia revera adesset impedimentum communicandi: nisi in Bulla limitetur facultas.

46. Sed quid, si quis sua malicia nil 1. aut 2. hebdomada fecerit, & ultima Dominica dolens de sua negligentia, accedat ad lucrandum jubileum, & petat opera ommissa commutari, vel prorogari?

Resp. Potest Confessarius ea commutare: ratio est, quia tunc pœnitens est verè impotens ad ea faciendâ intra statutum tempus, nec spirat facultas in Confessario.

47. Queritur, quomodo se gerere debeat cum pœnitente, qui, omnibus reliquis peractis, venit ultimo Sabbato ad Confessionem, Confessarius autem putat probabiliter, quod, si eum absolvat, sit permansurus in occasione proxima peccandi?

Resp. Debet Confessionem, & Communionem prorogare per aliquas hebdomadas, prout ipse magis expediens judicaverit, ut ipsum eruat ab occasione peccandi, & postea illum absolvat ab omnibus, etiam reservatis. Idem dicitur, quando, ipso tempore Jubilei, non potest Confessio propter casus intricatos integrè absolvi, & absolutio ex causa justa differtur, Gobat. cit. nu. 114.

48. Sed queritur, à quibus, transacto jubileo, potest Confessarius eum absolvere?

Resp. Ab omnibus peccatis, censuris, & votis, à quibus poterat durante Jubileo DD. communiter apud cit. cap. 32. nu. 243. ratio est, quia, cepta causa apud Judicem delegatum, durat hujus potestas, donec finiatur judicium cap. *neni de officio legat.*

49. Sed dubitatur, an possit absolvi à peccatis, & censuris reservatis, quæ commisit, etiam post jubileum?

Resp. Negativè, ratio est, quia per

dilationem Confessionis, non acquirit Confessarius majorem jurisdictionem, quam antea haberat, sed tempore Jubilei non poterat absolvere à censuris, & peccatis reservatis post Jubileum committendis; ergo neque ab admisis post illud. Gobat. cap. 74. num. 68.

50. Sed quaeritur, quid significet illa clausula: *Indulgentia potest applicari per modum suffragii pro animabus Purgatorii?*

Resp. Significat, aliter vivis, aliter mortuis Indulgentias à Pontifice concedi. Vivis conceduntur per modum juridicæ absolutionis, quia Pontifex habet in illos jurisdictionem, ejusque judicio sunt subiecti, & ideo potest eos absolvere à pœnis debitæ: animabus verò Purgatorii per modum suffragii, seu auxilii satisfactorii: nam Pontifex eas non absolvit à pœnis per modum juridicæ absolutionis, quia, cum sint extra forum ipsius, in eas jurisdictionem non habet. Layman. cap. 7. num. 3. sed cum habeat jurisdictionem in Thesaurum Indulgentiarum, ipse de Thesaurò Ecclesiæ offert Deo portionem satisfactionis, ut à pœnis liberentur, quam Deus acceptat, easque liberat, & eis debitum pœnæ remittit, in totum, vel in partem juxta qualitatem Indulgentiæ concessæ.

Nota, quod lucrari Indulgentiam pro tali defuncto, vel ei Indulgentiam applicare, est, ipso designato, facere opera præscripta in Literis, quæ defunctus, si viveret, deberet facere, ut Indulgentiam lucraretur; quo posito, Pontifex autoritative offert Deo partem satisfactionis de Thesaurò, ut Deus ipsum à pœnis liberet. Gobat. tract. 4. de Indulg. p.

2. cap. 22. nu. 490. Bonac. de Indulg. disp. 7. qu. 1. punct. 7. Prop. 11. Marchant. De la Cruz, & alii.

51. *Quæritur, an Indulgentia pro defunctis concessa profuit eis infallibiliter?*

Resp. Negat cum aliis Layman. cit. nu. 3. affirmat Gobat. cap. 22. num. 484 Marchant. Hort. past. 1. act. 5. de Indulg. lect. 5. prop. 2. & istis adhaeremus; deducitur ex Epistola Leonis X. à Card. Cajetanus de Indulg. in qua pari modo loquitur de Indulgentiis, rationabili causa, tam vivis, quam defunctis concessis; sed vivis datæ infallibiliter profunt, si opera præscripta impleantur, & causa sit proportionata, ergo, sic dicendum de datis pro defunctis, quibus certò, & infallibiliter profunt, vel aliqua ex parte, si sit Indulgentia non plenaria, vel integre, si sit plenaria, habeatque conditiones necessarias.

52. *Sed dubitatur, an determinatè liberetur ea anima, pro qua celebratur in Altari privilegiato?*

Resp. Affirmative, ita videtur significari in formula Indulgentiæ, quam pro defunctis solet Pontifex concedere Altaribus privilegiatis, ut ex Brevi Gregorii XIII. (quod ad manus habeo) quo concessit Indulgentiam Altari privilegiato hujus Ecclesiæ Sancti Bartholomæi, ubi: Greg. &c. *auctoritate nobis à Vermino tradita concedimus, ut, quoties Missa defunctorum ad dictum Altare celebrabitur pro anima cujusque fidelis, qua Deo Charitate conjuncta migraverit ab hac luce, ipse de thesauro Ecclesiæ Indulgentiam consequatur: quatenus, D. N. Jesu Christi, & Beat. Virginis Mariæ, Beat. Apostolorum Petri, & Pauli,*

Pauli, aliorumque Sanctorum omnium, meritis suffragantibus, à Purgatorii penis liberetur. Si illa sit beata, & suffragiis non egeat, applicabitur à Deo, cui ipse voluerit.

§ 3. Sed cur, si res ita se habet, solet sapius pro una, & eadem anima, vel Indulgentia plenaria applicari, vel pro ea in Altari privilegiato sacrificari?

Resp. Quia non constat, an, & quomodo prior Sacerdos applicaverit suam intentionem; nec scitur, an omnes conditiones impletae sint. Tum quia, sententia opposita est etiam probabilis. Vide Doctores.

Nota, quod celebrans in Altari privilegiato pro aliqua anima, non solum debet applicare indulgentiam, sed etiam, pro ea celebrare; ut indulgentiam suam habeat effectum. Ratio est, quia petens Missam in Altari privilegiato, utrumque petit: & Pontifex non concedit indulgentiam in tali Altari ad animam liberandam per modum suffragii, nisi mediante celebratione Missae. Quae autem Missa sit celebranda diximus c. 6. n. 20.

§ 4. Quæritur, an possit quis sapius Jubileum obtinere, si sapius perficiat opera præscripta?

Resp. Negativè, cum Filiucio, qui apud Gobat. tract. 3. num. 92. sic loquitur: hoc Mense Majo anno 1620. declaravit S. Cong. Concilii, tantum semel acquiri indulgentiam per Jubileum; & semel tantum à casibus quæpiam absolvi posse, quare huic declarationi standum est. Pondera in literis clausulam, alterius ex præfatis hebdomadis; unde, si, prima hebdomada omnia requisita perfecisti, & Jubileum obtinisti, non

potes iterum eo potiri secunda hebdomada, nec absolvi à reservatis, commissis post primam hebdomadam; ratio est, quia facultas absolvendi à reservatis conceditur per ordinem ad Jubileum obtinendum; Jubileum autem jam factum obtentum, & sortitum est effectum, & casus reservatus fuit admissus, obtento Jubileo; quod Confessarius virtute Jubilei electus debet notare.

§ 5. Idem dicitur de Indulgentia plenaria assuetudine diei determinata, ex decreto Innoc. XI. cit. supr. num. 2. ubi hæc sunt: semel autem dumtaxat in die plenariam Indulgentiam, in certis diebus Ecclesiam visitantibus concessam, vel aliud piis opus peragentibus, lucrifieri.

§ 6. Hinc constat Indulgentiam Portiunculæ, cum sit plenaria, non nisi, semel in die posse acquiri; nec aliud crederim posse colligi ex responso Sac. Congreg. Conc. quæ ad dubia, an toties, quoties, eadem die secunda Augusti, visitantes Ecclesias FF. Min. Indulgentiam lucrentur, die 17. Julii 1700. respondit, servandum esse solitum. Crederem tamen, semel pro se ipso acquiri, & semel pro animabus Purgatorii, quibus per modum suffragii potest applicari, Innoc. XI. cons. Alias Felice, record. 22. Januar. 1687.

§ 7. Cum Indulgentia Altaris privilegiati sit ea, quam Pontifex concedit pro liberandis defunctis fidelibus per modum suffragii mediante celebratione Missæ, & circa hujusmodi fuerint à S. Congr. C. quibusdam dubiis responsa reddita, maxime super numero missarum celebrandarum in Ecclesia, in qua est

AL

Altare privilegiatum, idèd hìc ea refero.
Petebatur itaque

Primò: *An absentibus Religiosis, ex causa prædicationis, tempore Quadragesime, & Adventus, vel, quando occasione Festivitatum, vel funerum, aut similibus, à Superioribus ad celebrandum alibi transmittuntur, Indulgentia concessa, cum certo numero Missarum, qui ob dictas causas adimpleri non potest, prorsus cessent, vel pro eò tempore, quo dictus numerus Missarum non fuerit adimpletus, sint suspensa, vel potius remaneant in suo robore?*

Secundò; *An idem sit statuendum, deficiente præfixo numero Missarum, ob infirmitatem Sacerdotum, tam Regularium, quàm Secularium?*

Tertiò, *An pariter idem sit statuendum, deficiente prædicto numero Missarum, ob absentiam ab Ecclesiis Secularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliquot dies, & menses?*

Horum dubiorum resolutionem Summus Pontifex remisit Sacræ Congregationi Concilii, quæ anno 1701. 30. Julii respondit.

Ad primùm. *Quoad primam partem, pro tempore Adventus, & Quadragesime remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodo raro contingat.*

Ad secundùm: *Non remanere suspensas.*

Ad tertium: *Provisum in primo.*

CAPUT XXVIII.

Prop. XXXVIII. & XXXIX.
ab Alex. VII. &c.

Dispositio Sacrificantis.

1. PROP. 38. *Mandatum Trid. factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate, cum peccato mortali, confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.*

PROP. 39. *Illæ particula quamprimum intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.*

Est certum, solos Sacerdotes posse sacrificare; verùm, ut licitè sacrificium offerant, necesse est, ut immunes sint ab omni culpa mortali; sicut enim Confessio Sacramentalis, est Communioni præmittenda ab iis, qui peccati mortalis se eos agnoscant, quævis sibi contriti videantur, ita à fortiori debet à Sacerdotibus celebrationi præmitti, si se mortaliter deliquisse cognoverint, ut expressè Trid. sess. 13. cap. 7. de Eurb.

Et quia plures negarunt in Concilio esse præceptum, ut confiteatur quamprimum, qui, urgente necessitate, non habens copiam Confessoris, inconfessus celebrat, Alex. præfatas prop. damnavit; occasione quarum brevi calamo quosdam casus referam super dispositione, ex parte animæ requisita in Sacerdote Sacrificante.

2. Quæritur, an præceptum de præmittenda Confessione, Sacrificio, & Communioni sit divinum, an Ecclesiasticum.

Resp. Divinum, idque DD. colligunt ex textu Trid. loco cit. Ecclesiastica consuecundo